

Please send all editorial correspondence as well as all business matters to Tellippalai. This will ensure prompt attention.

MORNING STAR

Registered as a Newspaper (Established 1841) Published every Friday

VOL. 105

JAFFNA, FRIDAY, OCTOBER 19, 1945.

NO. 41.

RIGHTEOUSNESS EXALTETH A NATION, BUT SIN IS A REPROACH TO ANY PEOPLE.

EVENTS TO COME

Oct. 25th—Meeting of the Workers' Conference and Ministers' Union of the J. C. S. I. U. C. at the residence of Mr. D. P. Elyyathambay at 10 a. m.

NEWS

LOCAL

J. C. S. I. U. C. Annual Festival

The Annual Festival of the Jaffna Council of the South India United Church took place at Uduvil last Friday. At 9.30 a. m. there was a Holy Communion Service led by Rev. J. M. Singanayagam, Rev. A. C. Thambirajah preached the Sermon. There was a Rally of the Youth of the Churches at 11 a. m. The meeting was presided over by Mas. Ratnasingham Appadurai, and Mrs. Sathianathan of the staff of Christian College, Kopya, was the chief speaker. At the public meeting in the evening, Rev. G. D. Thomas, President of the Council presided. After the Report of the Secretary and the Treasurer's statement of Accounts, special addresses were delivered by Rev. Paul David and Rev. D. T. Niles.

All-Ceylon Public Schools Sports Meet
The following Jaffna Schools won places at the Public Schools Sports Meet held in Colombo last week-end: Manipay Hindu College, P. Arunakulasingham, High Jump, 2nd place. St. John's College, A. R. Rasiah, Pole Vault, 3rd place (tie) and 120 yds. Hurdles, 2nd place. Jaffna College, G. Kurien, 220 yds. Low Hurdles, 3rd place and W. I. Sanders, 100 yds. 3rd place. Union College, M. Sinnathambay, Mile Race, 1st place.

M. Sinnathambay was also awarded the Public Schools Colours and complimented by H. E. the Governor on his performance.

Central College, Batticaloa

The Staff and pupils of the above school feted their principal, Mr. S. V. O. Somanader recently on his Silver Jubilee of teaching service at the College. The Vice-Principal, Mr. R. E. J. A. Satukavalar, who presided at the public function held in the school hall, referred to the hard work put in by the Principal and to his efficiency as a teacher and administrator. A presentation was made by the prefect of the school on behalf of the staff and pupils. Mr. Somanader in his reply thanked the school for their demonstration and hoped that they would make the school a school of gentlemen imbued with high ideals of honour and service. The day was declared a full holiday in honour of the event. An H. S. C. and University Entrance class was inaugurated at the school as part of the Jubilee celebrations.

Trincomalee Law Society

A meeting of the Proctors practising in the Trincomalee District was held in the Law Library presided over by Mr. D. Rajaratnam, M. B. E., J. B. E. M., Crown Proctor, Mr. O. L. M. Ismail was elected Secretary pro tem. On the motion of Mr. Rajaratnam seconded by Mr. S. M. Manikka Raja it was resolved that a Law Society to be called and known as The Trincomalee Law Society be formed and affiliated with The Law Society of Ceylon. The resolution was carried unanimously. A sub-committee was appointed to frame the rules of the Trincomalee Law Society in accordance with the rules laid down by the Law Society of Ceylon. Mr. S. J. C. Kadigamar, President of the Law Society of Ceylon then addressed the members on the Aims and Objects of the Law Society and invited the co-operation of the Trincomalee District Law Society in the work of the Law Society of Ceylon which is now ready for incorporation.

Personal

Mr. S. M. B. Rajasooriar of Hendaia, has received a cable from his son Mr. Reginald Rajasooriar, Barrister-at-Law, to say that he and his family are safe in Malaya.

INDIAN

Sunday Schools of all denominations are being requested by the India Sunday School Union to observe Sunday, Nov. 4 as World Sunday School Day. Miss Marjorie Sykes has worked out a worship programme for that day including a pageant entitled "Out of Every Nation". The tricoloured W. S. J. Day Seal for use in connection with this day shows two children enjoying the Word of God.

The appeals preferred by M. K. Thyagaraja Baghawathar, N. S. Krishnan, M. Vadivelu, and other accused against their conviction and sentence of transportation for life in "Lakshimikanthan Stabbing Case" will be taken up for hearing on Monday 22nd inst. in the Madras High Court.

Through the Government of India has reverted to the old Indian Standard Time, from Oct. 15, the Bengal Government continues to observe the advanced time as it means a valuable saving in electricity and coal at a time when the need for economy in electric power and coal remains acute.

Dr. Foss Westcott will be 82 years of age on 23rd Oct. The Westcott purse fund amounts to Rs. 22,248. The Metropolitan will hold the consecration of the Bishop of Tirunelveli and Assistant Bishop of Dornakal in Madras on Nov. 14.

Jaffna College Alumni Association

The Annual Meeting and Dinner will be held at Vadukoddai ON

Friday 26th October, 1945.

- 3.30 p. m. Thanksgiving Service
- 4.00 p. m. Annual Meeting
- 5.30 p. m. Principal's Tea
- 8.00 p. m. Dinner

Hon. Mr. S. W. R. D. Bandaranayaka has kindly consented to be the Chief Guest at the Dinner.

Membership	Rs. 2 00
Dinner Fee	" 6 00
Lady Guest	" 4 00
Men Guest	" 6 00

Members kindly remit your subscription and dinner fee to Mr. A. C. Sundrampillai, Jaffna College, to reach before 23-10-45.

Dress Informal.

P. NAGALINGAM,
Hon. Secretary, J. C. A. A.
Uduvil, Chunnakam
17-10-45.

IN
Ever Loving & Grateful Memory
OF

Dr. ISABEL H. CURR
who departed to Glory
on Oct. 20, 1944
"Well done thou good and faithful servant"

(Inserted by McLeod Hospital)

ORDER NISI.
In the District Court of Jaffna.
Testamentary Jurisdiction. No. 437.
In the matter of the Last Will and Testament of the late Nuttachy widow of Velauther Ganagasabay of Chundikuly in Jaffna Deceased.

- 1. Velauther Ganagasabay Sella Thambay, Va.
- 2. John Thilagurajah Arulanathan both of Chundikuly, Jaffna. Petitioners.

- 1. Velauther Ganagasabay Sella Thambay, Va.
- 2. Sella Thambay, Va. Respondents.

- 3. Nesammah daughter of Ganagasabay and
- 4. Victor Ganagasabay Ganagasabay ratnam all of Chundikuly Respondents.

This matter of the petition of the petitioner praying that the Last Will and Testament of the deceased above named dated 4th April 1939 attested by J. A. J. Tisseverasinghe, Notary Public under No. 2971 be declared proved coming on for disposal before S. J. C. Schokman Esqr, District Judge, Jaffna on the 26th day of July 1945 in the presence of Mr. J. F. Ponnambalam Proctor on the part of the petitioners and the affidavit dated 15th July 1945 and another affidavit of the witnesses to the said Last Will and the Notary who attested the said Last will and bearing the same date having been read: It is ordered that the Last Will and Testament of the deceased Mutnechey widow of Velauther Ganagasabay bearing date 4th April 1939 and attested by J. A. J. Tisseverasinghe Notary public the original of which is now deposited in Court be and the same is hereby declared proved and the petitioners as Executors named in the said Will are entitled to Probate and that Probate be issued to them accordingly unless the Respondents or any other person or persons shall appear before this Court on the 2nd day of November 1945 and show sufficient cause to the satisfaction of this Court to the contrary.

The 26th day of September 1945.
Sgd S. S. J. Gunasekera,
District Judge.

Christmas Service

A Christmas Service woven around the theme, "Christmas after Easter" will be conducted in the Uduvil Church on the 8th of December at 7.30 p. m. by the Uduvil Girls' English School.

All are cordially invited. Please keep the date free.
41-1.

MARRIAGE

MR. & MRS. S. SABAPATHIPILLAI
AND
MRS. A. C. CHELLAPPAN
wish to see their friends and relations at the Marriage of
MR. JEYAM SABAPATHIPILLAI
AND
MISS THAVAMANY JOSEPH
at the S. I. U. C. Church,
Tellippalai
at 4 p. m. on Saturday
20th inst
and later at the reception at
the bride's residence.

The Contentment,
Tellippalai,
17-10-45.

JESUS CHRIST MY PILOT

By

DR. N. M. VANNIASINGHE,
M. A., D. Litt., LL. D. (Lond.)

Dedicated to His Grace the Archbishop of Colombo, with a front page photograph of the Governor, through the kind courtesy of His Excellency, a "Foreword" from the Rev. Fr. Chas S. Matthews, O. M. I., Retired Rector, St. Patrick's College, Jaffna, "Nihil Obstat" from the Rev. Fr. S. Gnana-Prakasam, O. M. I., Diocesan Censor and "Permissu Superiorum" from the Administrator, Jaffna Diocese and published to commemorate the end of the World War, on the Feast of Assumption to Heaven of our Blessed Lady, Queen of Peace.

ENTIRE PROCEEDS OF THE SALE OF THE BOOK WILL BE DEVOTED TO THE "MALAYAN RELIEF FUND."

Copies can be had at
St. Joseph's Catholic Press, Jaffna.
Price Re. 1-00.

ஆசிரியர்களுக்கும் அப்பேருக்கு
தேசமெங்கிலும் தீமைபுருகு
புரட்சிக்குப் பரிசீலனைமுன்
பேசு காமமே என்றென்று மோக்கியே

உதய தாரகை

1945 ம் ஆண்டு ஒக்டோபர் மீ 19

இறிவந்த வாலிப வயதினர்
கூட்டம்

சென்ற சபாசங்க கிழாவின
போற்ற நடைபெற்றவொர் திகழ்ச்சி
மகாமெச்சத்துக்குரியதும் வேளைக்
குரியவென்றது மிருக்கின்றது.
கிறிஸ்த வாலிப வயதினருக்கென
ஒழுங்கு செய்யப்பட்ட கூட்டமே
பது. மது சபைகளின் ஊழிய
ஒழுங்கில்லாதவர்களை ஆண்கள் பெண்
களுக்கும், 14 வயதுக்குட்பட்ட
பிள்ளைகளுக்கும் ஒழுங்கான சேர
குரி இருக்கின்றது. சிறுவர் சிறு
களுக்கும், ஒப்புவாட் பள்ளிக்கூடம்,
பாதி முயற்சிச் சங்கம் போன்ற
ஒழுங்குள்ள கையாடப்படுகின்றது.
ஆண்டு 14 வயதற்கு 21 வயதற்கு
யுள்ளவர்கள் வாலிப வயதினருக்
கும் கிராமமான ஊழியஞ் செய்
யப்படுவதில்லை. வளர்ந்தவர்க்
களுக்கென ஒழுங்காக நடத்தப்படும்
ஆராதனைகளுக்கென செய்யப்படுகின்ற
பிரிவுகளை வளர்ந்தவர்களை சேர்க்கி
ஒழுங்கு செய் யப்படுகின்றனவே
யன்றி, வாலிப வயதினரை சேர்க்கிச்
செய்யப்படுவனவல்ல. செய்கூட்ட
டங்களுமே பரிபுடைய. ஆன்படிமில்ல
மது வாலிப வயதினர் கடவுள்
வணக்கம், செய்கூட்டமிலாற்றிற்
சமுதாயத்தின் அறி கரீர சேயர்
சண்டை படைபது போலின்றனர்.
இந்தக் காதலிமான விஷயத்தைக்
குறித்துச் சபைகளும் மற்றையோ
ரும் உணர்ந்த உணர்ந்ததிலும்
வாலிப வயதினருக்குள்ளும் கிராம
மான விசேஷ ஊழியஞ் செய்யப்
பட்ட அவசியப்பெண்கள் கண்டனர்.
ஆன்படியால் மது சபைக்கம்
வாலிப வயதினருக்குச் செய்யப்பட
வேண்டிய இந்த ஊழியத்தை தீவிர
குருக்குள் வேலைசெய்யும் காரியஸ்தர்
சபையே கையேற்க வேண்டி
மெனக்கேட்டபடி மேற்படி சங்கத்
தவிர வாலிப வயதினருக்குள்ளும்
செய்யப்பட வேண்டிய ஒழுங்குக
முண்டைக்கென கிராம செய்ப்த்
தொடங்கியிருக்கின்றனர். ஒவ்வொரு
சபையிலும் வாலிப வயதினரின்
இயக்கமொன்றை ஸ்தாபிக்க ஆரம்
பித்து கிட்டினர். சென்ற ஐப்பசி
கிழாவன்று கூட்டப்பெற்ற "Youth
Rally" இந்த இயக்க சம்பந்த
மானது. அன்று ஏறத்தொழை 300
வாலிபரும் வாலிப ஸ்திரிகளும் வந்து
குழுமினர். அவர்களுக்கென விசேஷ
ஒழுங்குள்ள செய்யப்பட்டன. கிட்ட
டிய காலத்திலே கண்டவாழ் திரும்பி
வந்த Mrs. R. சந்தியாதை M. A.
அய்யாள் அக்கூட்டத்தில் ஓர் விசேஷ
உபநிபந்தம் செய்தனர்.

வாலிப வயது கிராமப்படி
உருவமைக்கப்பட்டகடிய காலம்.
ஆகையால் விசேஷ பருவம்.
"உண்மை புள்ளவைகள், ஒழுக்க
முள்ளவைகள், நீதிமுள்ளவைகள், கற்
புள்ளவை, அன்புள்ளவைகள், பாழிற்
செய்யுபவைகள் இவற்றை வாலிபவய
தினரில் அமைக்கத் தவறப்படாது."
அப்படிச் செய்வதற்குரிய எல்லா
முயற்சிகளுக்கும் செய்வதற்கு அந்
தீயவாய்ப்பும். "நீ உன் வாலிபப்
பிரயத்தனங்களை உன் இருக்கூகரை
கினை" என்ற குறையைக்கொண்ட
படி வாலிபர் வாலிபப் பிரய
யத்திலே உன் இருக்கூகரை
அவரில் விசுவாசம் வைத்து, அவ
ருக்குக் கீழ்ப்படிந்து நடந்து கொள்
வப்பிரயத்தனங்களை மேற்கொள்.
"வாலிப
பண்தன் வழியை எடுத்துச் சந்தம்
பண்ணுவார்" உமது வசனத்தின்

படி தண்ணீர் கர்த்தாவென்ற
தரவே" என்பது பரிசுத்த வேதா
கமாதல் தங்கள் நடக்கைக்குச் சட்ட
மாக்கிக்கொள்ள அவர் களுக்குச்
சொல்லல் வேண்டும். யேசுத்திருந்
வைத் தங்கள் முன்மாதிரியாகி
அவர் அடிச்சுவடுகளில் அவர்களை
ஒழுக்கச் செய்தல் மகா அவசியம், கல்
வாரிசுகளும், சுவகலாசாலையிலும்
கலைப்பிரிவும் வாலிபருக்குள் விசேஷ
வேலை செய்வதற்குரிய ஒழுங்குகள்
அவசியம், ஒரு தேசத்தின் முன்
நேற்றம் அத்தேய வாலிபரிலேயே
தங்கியிருக்கின்றதென்பது ஓர் பெரிய
உண்மை, ஒரு சபையின் புரீசா
கதியும், ஆதிக்கீதிய சக்தியும் அவர்
களிலேயே இருக்கின்றது. "என்
குட்டியாய்கொள் மேப்பாயாக" என்
பது அருள்சாத்திரின் உயித கற்பனை.
அதன்படி எல்லா வகைவழிகளிலும்
வாலிபரை முன்னேற்ற மடையச்
செய்யவேண்டும்.

ஒவ்வொருவருக்குமுரிய
சுவிசேஷம்

கடவுள் நம்மெல்லாரையு முன்
டக்கிற்று, நம் தற்செயலா யுன்
டானவர்களல்ல; அல்லது புத்திரித்த
யில்லாத சடப்பொருளினாலாகுதல்,
குறட்டு வல்லமையினாலாகுதல் அன்
டான சக்தியுமில்லை. கடவுளை என்
கள் திரிசக்தித உருவாகின்றவர்;
அவர்தான் மது ஆயினரின் பிரத.

உங்கள் மது சபைக்கள் உயர்த்
துங்கள், நமது சபைக்கள் மன்னு
வர்களை, ஆனால் மது ஆன்மாவை
கடவுளிலிருந்து வந்தது.

சாதாரண பிரிக்கப்பெற
லல்ல, ஆனால் கடவுளின் மக்களான
புருகாரையும் ஸ்திரிகளைப்போல்
துணிவொடு சிவப்போமாக,

மேலும், மெல்லாகிச் செயல்
வதைக்கிட்டு சேர்க்கிப் போகவும்,
மது நன்மணச்சாட்சியைப் பின்பற்
ருது, உள்ளக்கிளர்ச்சியைப் பின்ப
ற்றுவதும் லேசாயிருக்கத்தக்கதாக
எங்கெல்லாவரிலும் மேலேயே பிசுமிருக்
கின்றது.

அந்த மேச யின்னதென பரி
சுத்த வேதாமைஞ் சொல்லுகின்றது.
நமக்குமது விளக்கும்.

அது பாவம், அதுபாவம், அது
தான் பாலேகத்திலிருந்து மது
பிரகிவிருந்தும், மது சகிசாதா
ரான மற்ற மனுஷரிலிருந்தும் நம்
மால் பிரிப்பது, உலகத்தில் எல்
லாச் சக்திகளாக்குவதே காரணமா
யிருப்பதும் அதுதான்.

சமாதானமும், மேலானசீயமு
முண்டாகவேண்டுமென நாம் கிராம
பிணல் பரிவந்தினின்று கிராமப்படி
வேண்டும்.

முன்னுரைக்க, நம்மால் பாவத்தி
னின்று கிராமப்படி பரிவந்தினின்று
கிராமப்படி குமாரன் யேசு
கிறிஸ்துவே.

அவர் பரிவோதத்தி லிருந்து
இறங்கி, மனுஷ பாவத்தை மலாதி
ராகச் சீர்த்து, பாவத்தினின்று உல
கத்தை கிராமப்படிக்கும் பொருட்டுக்
குரிகளில் மண்ணார். அபியாமையை
வெளிப்படுத்தும் சோக்காக மாணத்தி
னின் துயிர்வந்தமூர்தார். அவர்
பிரயவேலு ஒன்று தன்மை யுடைய
யவர். கிராமப்படிபால் கடவு
ளிருக்கின்றார். அவர் அன்பு, மன்
னிப்பு, இரக்கம், சக்தியும், கிராமப்படி
பரிவந்தினின்று இராட்சணியமுந்தியும்
வரலாம்.

அவரை கிராமப்படித்தால், புவர்
உளக்கு நவீனவா யிருவார்.

நல்லவையிலிருந்து தன்மை
செய்யவேண்டும் அவருக்குக் கீழ்ப்படியும்
நீ உண்மையில் பிரயசம்பட்டும்
அதாவது உனது கிராமப்படித்தற்கு
அந்தந்தசீயமுமே உயர்ந்ததாகும்.
வரிசை.

வேதாசாஸ்திர சம்பந்தமான
கேள் கிசுக்குரிய மதுமொழி சொல்ல
வேண்டியதில்லை. நீ இருக்கிற
வண்ணமாகவே அவரிடம் வந்து,
பூசனையும் அவரை நம்பி, அவரை
உண்மையாய் பின்பற்று; அப்பொ
ழுது நீ இறங்கிக்கூடுவாய்.

இதுதான் ஒவ்வொருவருக்கு
முரிய சுவிசேஷம்.

சபாசங்க விழா

தென் இந்திய இக்கிய யாழ்ப்
பாணச் சபாசங்கத்தின் வருடோற்
சவம் 1945 ம் ஆண்டு அக்டோபர்
மாதம் 13 ம் திகதி வெள்ளிக்கிழமை
உடுகையில் ஆரம்பத்தில் திகழ்ச்சியுற்
றது.

தேய்வ வணக்கம் தேவாராயா
யனத்தோடு கால பத்தமணிக்கு
ஆரம்பமாயிற்று, கணம். J. M.
சிங்கநாயகம் தேவாராதனைபடைத்
தினர், கணம். A. C. தம்பிரசா
தேவவசன தியானப்பகுதியை,
"சாமுவேல்சவுலைப் பார்த்து,.....
நீர் இவரவேலின்மேல் உரையா
யிராதபடிக்குச் சரத்தர் உண்மைப்
புறக்கணித்ததன் கிளர்ச்சியுள்ளும்,"
என்ற வாக்கியத்தின்மேல் அமைந்த
நடத்தினர்.

அதன்பின் தீய இராப்போ
சனம் மேற்சொல்லப்பட்ட போதகர்
மாரினால் பிரயாஜப்பட்டார்.

இந்த சிறுவர் சம்பந்தமாக ஓர்
கிசேஷ சம்பவம் நடைபெற்றது.
அது வாலிப வயதினரான ஆண்
மென்று பிள்ளைகளுக்கென வைக்கப்
பட்ட கூட்டமே.

மதிய போசனத்தின்பின், போ
தக்கூட்டம் திகழ்ச்சியுற்றது. சபா
சங்கத்தினர் கணம். G. D. தொ
மன் பிரம் விசந்தனர், அந்நேரத்திற்
சபாசங்கக்காரியாதிரியும், தருதி
காரியம்முற்றியே தங்கள் அறிக்கை
களைச் சமர்ப்பித்தனர்.

தலைவர் முன்னுரையில் சபாசங்
கம் இத்தனைகதை உற்சவமாய்க்
கொண்டிருவதற்குரிய பிரயயக்களை
பெய்துக்காட்டி, அமெரிக்கன்
போர்ட்சுக்கம் சென்ற 197 வருட
காலமாக யாழ்ப்பாணத்துக்குச் செய்த
நன்மைகள் அதிகம். ஆகையால்
இத்தனைம் சந்திசாவதுத் துக்குரிய
எனினும், துதி செலுத்தவதற்
குரிய நாளென்றும், சம்மை ஆரம்ப்சி
செய்வதற்குரிய நாளென்றும், உண்மை
மறையடிக்கடவுளுக்குப் பிரதிஷ்டை
செய்யவேண்டிய தின மென்றுஞ்
சொல்லி முடித்தனர்.

அதன்பின், வதனைப்பகுதியிற்
போதக ஊழியப் புரிந்தவரும் கணம்
போல் டேசிற்பற்றும், National
Christian Council செயலா
ராய கணம். D. T. கால்கம் தற்
கால உஷ்டநிலை சபைக்கு ஓர் தருநாம்
எனும் பொருள்பட உபநிபந்தி
தனர். கூட்டம் முடிவில் வந்தி
லெல்லாருக்குஞ் சிற்பனடி, தேசீர்
வழங்கப்பட்டது. உற்சவம் மா
சந்திசாவதுத்தகுரிய வகைபடவும்
பிரயோசனமாகவும் இனிது முடிவுற்
றியது.

சாம்பார்
"உடவெண்கள்"

கத்திரிகாய், வாலிபக்காய்,
முறஞ்சுக்காய்; பிசுநாய், வெண்
சாயம், உப்பு, புளி, பருப்பு, இன்னும்
என்னவல்லாமோ சேர்த்து ஆகி
இறக்கியதான் சாம்பார் என்பது.
இட்டியெய்ய சாம்பாரும் என்றவுடல்
நம்மெல்லாருக்கும் வாலிபவயதம்
உயிற்றோ கிராமப்படிமைய கிராமப்
புறமும் சர்வ சாதாரணமல்லவா?
அவ்வளவு சர்வ வல்லமையும் மக்க
தவற்றும் இந்தச் சாம்பாரைக்குடும்.
தன்னிற உண் சாம்பாரின் கையிற்
தாக்கம் மூன்றுகளுக்கும் எவதயா
முற்றுவதாய் கருதுகிறார். உடவெண்கள்
கூட்டமும்

சேர்க்கிறோமா அவ்வளவுச் சவ்
வளவு இந்தச் சாம்பாரின் மகத்த
வம் கூறியது. சண்டிக்கிராமில்
கடந்த எழுப்புதற் கூட்டத்தில்
புரட்டாதி ஐந்து புதன்செழமை பிரவு
இந்த ருசியுள்ள சாம்பார் குழம்பை
கினைத்து கினைத்து வாலிப வாலிப
அவர்களைப்போட்டு. எம்மே? சாம்பார்
டறையில்லல் பிரசங்க மண்டபத்தில்
கணம். எரியியாவைப் போன்ற
நவாரங்கிய கெடுகள் கணம் இராம
சேஷன் ஐயர் தொண்டைநீர் வரள
கைகால்கள்புற பிரசங்கமெடைபில்
திரைஜின செய் துகொண்டிருக்
காரி அதி ரோகத்தான் இந்தப்
பாழாய்ப்போன ருசியுள்ள சாம்பார்,
கிளைவுக்கு வந்தது. எரியியா
கால்த சாங்க்கள் யேசுவாசனமும்
வணக்கி பாசனமும் வணக்கி ஆயிற்
குரிய காரியங்களையும் அஞ்ஞானக்
காரியங்களையும் ஒன்றுக்குச் சேர்த்
தாக்கின்ற ஒரு ஆயிற்செய்ய சம்
பார்த்துமையப்பற்றி விளக்கிய
போதகர் அடியெனக்கு அறிக்கை
களைச் சாம்பார் கிளைவுக்கு வந்து
தொலைத்தது. எனக்கு எல்லாம் சரி
தான் நான் ஒரு சர்வமைய சமசு
வாதி என்ற கூறித் திரிதிரிக்களை
கிள். அவர்களின் கிளைபைத்தான்
அவர் கிளைக்குள், கலப்பு மார்க்கம்
என்று அவர், சாம்பார் மார்க்கம்
என்றிற்றை நான், அவ்வளவுதான்.
இந்தச் சாம்பார் மார்க்கம் எரியியா
கால்கிளையுடன் இப்போ இக்கியா
என்று அவர்களைப்போட்டு நமது
சம்பந்தம் கிளைபைத்துடன் இக்கியா
என்று பண்புகிட்டுப் பரிசுத்தமும்
புத்தகிக்கொண்டிருக்கிறோம், பெர்
லாத மனுஷன் நாம் கினைத்தபடி
மது யாழ்ப்பாணக் கிராமத்தவர்க
ளிடம் பரிசுத்த இக்கியமாய் இருந்
தும் எல்லா உற்சவங்களையும் அந்த
பிரசங்க மண்டபத்தில் எல்லாரும்
பார்க்க இழுத்துப்போட்டேகிட்டார்.
குறையைகணம், திடப்படுத்தும், நற்
சருணை, பிரசங்கம், செய்தியானம்,
எழுப்புதற் கூட்டங்கள் என்றின்
ஞ்ஞான நல்ல காரியங்களுடன்
சேர்த்தும், கைசேகை, இரத்தசுண்டி
தல், கல்யாணமுக்கத்தம், சீகணம்
வாங்கும் முதலிய தீயபாசங்களை
யும் கலைத் திரை பாசனியப் போட்டு
ஆக்கியிருக்கி அருந்துகிறார்கள் மது
பரிசுத்தவர்கள் என்ற கருத்துப்பெரி
படி கூறினார். இத்தமார் க்கம்
வைவை மார்க்கம் புத்தமார்க்கம் எல்
லாம் ஒன்றுக்கப்பட்ட இரத்தசுண்டி
மார்க்கம் கைச் சொன்னவற்றுக்கு
எவ்வளவு இலகுவாயும் ருசியுமாய் இருந்
திறத என்பது உண்மைதான்.
ஆனால் இது மது ஆத்தமக்கட்டு
என்னவாய் முடியும் என்றும் எம்
அறிந்தகாரியிருக்கிறோம். கிராமக்க
சொழியச் சொழிய ருசியாயிருக்கும்
என்பதன்மையுடைய. சொழித்தபின்
..... ஸ்முலைய கிச
வாசகத்தைச் சிதறப்பண்ணி கிராம
தனிக் கிராமப்படிக்கிட்டு தூரமாகி
ஆத்தம பரிசுத்தத்தை அவர்களை
மாக்கும் அஞ்ஞானக்கொண்டகளை
அமுற்குப்படியாய்ப் பற்றிக்கொண்
டிருப்பது ஆபத்தாகும். கயிற் கிள
ருக்கு போகும் காரணம் திசு சேசுத்
திரம் வாலிப இராமகாலம் அருக்
கன்சிறி இக்கியமாய் இருக்கிற
அறிவு வேதத்தில் இல்லை. செய்
புத்தகத்தோடு இராமகாலம் பஞ்
சங்கமும் அக்கே இட்டகணில் ஐக்
கிராம வாழ்கின்ற கல்லைக்
டெரிபத் தனிமியிருந்து துடித்துத்
தற்கும் பல்லி என்ற பிரயணிக்
கிருக்கிறமதிப்பு ஒரு கிராமத்தவ
தன் (உண்மையில் பத்தந்தான்,
கத்த சீயி முன்னவர்தான்) கிள
மாசகக்கு முன் ஒரு சேயரணி
மையப்பற்றிப் பேசிக்கொண்டிருந்த
பொழுது என்னிடம் சொன்னதா
வது- "இந்தச் சேயரணி பிழைபு
யர் என்று என் ஆண்டவருக்குள்
கிசுவாசிக்கிறேன், ஏனெனில் உன்
சக்தியை ஒரு பல்லி செய்கின்ற
எப்படி பிருக்கிற சாம்பார்,"

The Morning Star

Friday, October 19, 1945.

SOME ASPECTS OF THE SOULBURY REPORT

The Report of the Soulbury Commission is the subject of the day. Being the report of a distinguished political delegation sent to this country by His Majesty's Government, it has naturally been anxiously awaited and when finally it was released last week, various shades of opinion have been expressed on its recommendations. While some have hailed it as a great advance in constitutional development and have ranked it with Lord Durham's famous Report of 1838 which gave Dominion Status to Canada, others have considered it as a document that has finally sealed the doom of the minorities. The Commissioners meanwhile have stated in the Epilogue to the Report that they have deemed it fit to devise a constitution "somewhat in advance of the stage already reached rather than behind it trusting in the power of education and in the lessons of experience to promote further development."

To assess the worth of the Report it is necessary to recall the object of the Soulbury Commission in coming to Ceylon. It cannot be denied that the Commission came out specifically to listen to and examine the views of the minority communities. How far the Commission has succeeded in its recommendations will therefore depend on how far they have fulfilled the objects of their mission. It is mainly in this light that we will have to examine the Report.

An interesting chapter of the Report is entitled "Discrimination" and examines the apprehensions of the minorities caused by the "cumulative effect of inequitable distribution of public expenditure and the manner of dealing with public expenditure." While the Commissioners conclude that they have found no substantial indication of a general policy on the part of the government of Ceylon of discrimination against the minority communities, there are passages here and there in the report which show unmistakably that they have themselves found certain cases of discrimination which have caused suspicion of unfairness and partiality. Writing of Agricultural development in the country the Report says:

"We realise, however, that the concentration of so much effort in Sinhalese provinces is bound to cause disappointment to Agriculturalists in other parts of the island..... We have been assured that plans and surveys have been completed for a number of Schemes designed to benefit the Northern and Eastern provinces..... In that connection we venture to express the hope that the repair and restoration of irrigation works in the Mannar and Mullaitivu Districts of the Northern Province may receive a high priority—We visited this area and observed widespread indications of deterioration and decay in the villages and countryside—and also, that the means of communication between the Northern and Eastern provinces, which in our opinion leave much to be desired, shall be materially improved."

It is these very cases that the minorities epitomised in their memorandum as discrimination arising "not so much from legislative as from administrative or executive acts of commission or omission." While the minorities little complained of general

policy of the Government as fixed by legislation, it is discrimination in affairs of 'high priority' which has been annoying them. We, therefore, feel that the Commissioners were not fair by the minorities in dismissing their apprehensions as being not justified by events in the past. Discrimination by means of administrative actions are, as the Commissioners themselves admit, difficult to detect so that we feel that the Report treads on dangerous ground when it attempts to attribute discrepancies in expenditure and disproportionate allocations of public funds to a desire on the part of the Government to redeem certain localities from neglect than to any deliberate partiality towards racial and religious interests.

A tragic aspect of the Report is that the Commissioners have failed to ensure adequate safeguards for the minorities, having accepted in principle many of the "aberrations" in the Donoughmore Constitution pointed out by the Minority Community. The Commission has, for instance, accepted without doubt that "ministers have used their influence as is too often the custom in the East in support of candidates for public appointments where they could." In the Epilogue are outlined some features of the Ceylon State Council at which a British Member of Parliament would be astonished. The sight of Ministers criticising each other on the floor of the House and moving amendments hostile to the proposals of a colleague and of Ministers moving resolutions and expressing disagreement with their contents are, the Report admits, "aberrations which result from the present constitutions with its system of Executive Committees." The attempt to create the Ministerial responsibility which is so essential to Parliamentary Government is, no doubt, a salient feature of the Report. But, on the whole, it is no exaggeration to say that the Report as our Hindu contemporary points out "has paid more attention to the orthodox lines on which the British Parliamentary system has developed than to the grave actualities of the situation confronting them. We are glad however that these recommendations are not the last word on the subject. It is the duty of the minorities to press the true facts of their position till they secure such modifications of the recommendations as would ensure for them sufficient safeguards against racial domination in any new Constitution.

(Continued from Col. 4)

Will there be no defections on certain questions? There will be, but such defections are a double-edged sword. It will enable the ins to be out, and out to be in—a desirable thing.

Further, although on common questions the balance may be upset, on questions of fundamental rights the minorities may be relied upon to stand together. The advocates of balanced representation have not been living in a fool's paradise expecting that the balance will never be upset.

I suppose we are expected to be thankful for small mercies. Following slavishly the Ministers' Memorandum, the Commissioners propose to give the minorities a few more seats by combining the principle of population and area. They themselves acknowledge that this is territorial *cum* communal representation. It would have been much more consistent if they had gone the whole hog as the Donoughmore Commissioners did, and abolished communal representation altogether. The Tamil at least in asking for balanced representation were not hankering after more loaves and fishes. They have stood for the principle of non-dominance. They will not be satisfied with even the ratio of 51:49. A miss is as good as a mile.

In my next instalment, I will examine the Commissioners' defence of the Pan-Sinhalaist Nationalist Foundation. heading: Discrimination.

THE SOULBURY REPORT

By J. V. CHELLIAH.

I. The Soulbury Mentality

The Soulbury Commission's Report has come to the Tamil as a bolt from the blue. At a time when the rights of the minorities in the neighbouring continents are being recognised by British statesmen and political thinkers, and after their case was put by the Tamil leader with such brilliance and effectiveness, it comes as a shock that the Commissioners should have been so utterly unsympathetic to the just claims of the minorities.

How is this injustice to be explained? I cannot think of a better reason than that the Commissioners did not come with an open mind. The fault was not probably theirs. I have a shrewd suspicion that the rails had been laid down for them by Whitehall before they came here. I say so for the following reasons:

After practically calling upon the Board of Ministers to devise a constitution, the Colonial Office could not very well tell the Commission to tackle the subject *de novo*, and put the present constitution into the melting pot. It is true that they sent the Commission with the ostensible object of hearing the point of views of the minorities, but that, I am inclined to think, was to placate the minorities who were up in arms against the vital matter of the constitution being left to a junto of Sinhalese politicians. To put it bluntly, this concern for the minorities was mere pretence, a sop to Cerberus.

Again, the British have certain settled policies from which they would not easily depart. One is, not to make sudden revolutionary changes, but to hasten slowly. Another is not to take a retrograde step. For instance, rightly or wrongly, they had granted adult suffrage, and abolished communal representation. With a true British conservative instinct they would not be in a hurry to jettison the recommendations of a previous Commission. No doubt the Commissioners have recommended the abolition of the Committee System and substituted the Parliamentary model of the Cabinet System, but that they would not consider a retrograde step but one that is progressive. And then, it was the strong recommendation of Governor Caldecott, the man on the spot. As to the Second Chamber, that too would be claimed as a progressive measure advocated on all hands. If the Ministers did not propose it, neither were they opposed to it, seeing that they envisaged a time when the new Parliament itself would decide its establishment.

Now I come to another imperial policy that probably made them hesitate to do justice to the claims of the minorities. The most prudent way to rule the subject races is to take the line of least resistance, and not go against the wishes of the majority groups.

Least I should be accused of theorising too much, I should like to adduce internal evidence to support my conclusions of the mentality of the Commissioners. Even a cursory study of the Report will show how half-hearted they are in making certain recommendations, how they sit on the fence in certain others, and how contradictory they are in enunciating certain principles, and then go on to recommend ways and means quite opposed to those principles. I will in the course of these articles give instances to prove my statements. What I am driving at is that this vacillating, apologetic, and contradictory reasonings is sure evidence that the Commissioners are 'rationalising to support the directions given to them by the Colonial Office. What a contrast to the Donoughmore Report with its vigorous reasoning, and bold and original recommendations. I say this in spite of my recognition of the fact that the constitution founded on their Report has ended in failure.

II. Representation

To the minorities in general, and the Tamil in particular, the crucial point in a scheme of reforms is representation. They have insisted on the principle enunciated by a former Colonial Secretary, Duke of Devonshire, that "no single community should impose its will on the other communities". Therefore, they have asked for balanced representation.

The Commissioners do not deny that there is deep cleavage between the Communities in Ceylon. Say they: "When political issues arise, the populace as a whole tends to divide not according to economic and social issues—but on communal lines". Again, they note "a deep-seated communal disension". Recognising all this, they cannot seem to be inter-

ested in devising a constitution that will ensure a just Government considering the present circumstances, but look ahead and wish to solve the problem of fusing the various elements of the island into a single political entity. This is no doubt an excellent object, provided first that they ensure that no single community will dominate over the rest, and secondly, that their way of solving the problem of fusion is an effective one.

How do they propose to unite the various communities? By following in the footsteps of the Donoughmore Commissioners and continuing to give up communal representation and stick to territorial representation. Even a casual observer can see that the Donoughmore Constitution, instead of healing communal differences, have only accentuated them. The Commissioners themselves say, all the electoral reforms brought out into the open and gave intensified public expression to underlying and deep-seated communal disension." In the same breath they also say that the territorial representation "did not materially increase communal differences" (a very good example of contradictions that abound in the Report). Then in another place they say that Sir Edward Stubbs "was himself convinced that communal antagonisms had been accentuated since the introduction of the Donoughmore Constitution." In 1918, when the National Congress was founded there was no talk of Sinhalese, Tamil, Burgher, etc., but every one spoke of the claims of the Ceylonese. Today people argue in terms of race. A Sinhala Maha Sabha has been established with the object of making the Sinhalese race the dominant power in the land. And the Tamils have retaliated by establishing the Tamil Congress and the other races have done the same thing. All this after the introduction of the territorial principle abolishing communal representation! And still the Soulbury Commissioners have the sublime faith that the Donoughmore panacea will cure all the political ills of Ceylon. What incurable optimists!

The Commissioners think that if communal representation is conceded it will deal a death blow to the development of the party system. I will not pause to ask whether the introduction of the British model which works very well in a country inhabited by a homogeneous people will work well also in a country inhabited by various races. Conceding the desirability of the party system in this country, the Commissioners forget that their own party system is an evolution of communal groupings. For a long time the members of Parliament were grouped according to their racial or religious affinities. For example, the division into Whigs and Tories was according to the members' religious affiliation. Why cannot the same evolution take place here also?

I wish to go further. While, pure territorial representation has resulted in putting the hands of the clock back, balanced representation has the germ of the party system in it. When there is a nice balance of communal parties, the party in power will be compelled to seek the aid of some groups or individuals in the opposite camp to carry out one of their measures. Similarly the latter will seek the aid of some members of the former. This they can do only on economic and social principles, and not by racial considerations. Thus a cross section will be formed and when this process becomes a settled habit, then the foundations of a party system will have been laid.

I wish to put the case for balanced representation on a higher consideration than a communal one. When the ministry of a racial majority is in perpetual power and is irremovable it will become autocratic, however democratic they may be at the beginning. For power corrupts and absolute power corrupts absolutely. When the party in perpetual power sees that it can never have effective opposition, it is sure to work its sweet will not only on the minority races, but on the poor helpless masses of their own nationality. So then, balanced representation will prove beneficial not only to the minorities, but to the people of the island as a whole. The communists are opposed to the Soulbury plan precisely because they are afraid of autocracy.

Here I wish to meet an objection that the Commissioners raise. They ask, will the Fifty-Fifty scheme work?

(Continued in Second Col.)